

श्री
सि - सु
२३

...संनित्तुं नो मातृवत्पुत्रे ... पाणिनिः ...

श्री - सु
संनित्तुं नो मातृवत्पुत्रे

श्री - सु
२३

विशेष

५

शक्तिर्ननुव्यभिचारो ननु च व्यभिचिनो चान्यथा ननु च संभवात्त्यत्रोपि भावमिति चेच्छि तत्र शक्तिश्चि
व्यभिचारानुभवोऽत्र नपस्य कौशल्यगण्युभयेषु त्रिपुनिकेषु नविनापि चोक्तौ यथा नपस्युक्ति शक्तिश्चानुभव
सुखलव्यजायेकस्यैव शक्तिः स्वीकारान् ननु चानुभवस्य यथाहरेर्यत्तुगसकत्वात् किंचित्शक्तिरेव शक्तिश्चोप
दि ननु चोक्ति र्देहि तु गण्येव चान्यत्रिणां शक्तिश्चैव ही गण्येव चानुभवस्य यथाहरेर्यत्तुगसकत्वात् किंचित्शक्तिरेव शक्तिश्चानुभव
सिद्धशक्तिः तान्त्वयप्रदा येस्वर तो शाहृषोथ चपुनिकेषु ननु च किंचित्शक्तिरेव शक्तिश्चोपदि ननु चोक्ति र्देहि तु गण्येव चानुभवस्य यथाहरेर्यत्तुगसकत्वात् किंचित्शक्तिरेव शक्तिश्चानुभव
शक्तिश्चोपदि ननु चोक्ति र्देहि तु गण्येव चानुभवस्य यथाहरेर्यत्तुगसकत्वात् किंचित्शक्तिरेव शक्तिश्चानुभव
ननु चोक्ति र्देहि तु गण्येव चानुभवस्य यथाहरेर्यत्तुगसकत्वात् किंचित्शक्तिरेव शक्तिश्चानुभव
शक्तिश्चोपदि ननु चोक्ति र्देहि तु गण्येव चानुभवस्य यथाहरेर्यत्तुगसकत्वात् किंचित्शक्तिरेव शक्तिश्चानुभव
शक्तिश्चोपदि ननु चोक्ति र्देहि तु गण्येव चानुभवस्य यथाहरेर्यत्तुगसकत्वात् किंचित्शक्तिरेव शक्तिश्चानुभव
शक्तिश्चोपदि ननु चोक्ति र्देहि तु गण्येव चानुभवस्य यथाहरेर्यत्तुगसकत्वात् किंचित्शक्तिरेव शक्तिश्चानुभव
शक्तिश्चोपदि ननु चोक्ति र्देहि तु गण्येव चानुभवस्य यथाहरेर्यत्तुगसकत्वात् किंचित्शक्तिरेव शक्तिश्चानुभव

इति ५

Handwritten notes in the top left margin.

Main body of handwritten text, likely a manuscript or a collection of notes.

Small handwritten mark or character.

Handwritten notes in the bottom right margin.

५२

अथि - - ननु कर्तव्येण तदप्यर्थेन नैव... (The main text is extremely faint and largely illegible due to low contrast and scan quality. It appears to be a philosophical or religious treatise in Devanagari script, discussing concepts like duty (कर्तव्य), action (कर्माद्यनिष्ठा), and the relationship between the individual and the divine or cosmic order. Some discernible words include 'कर्तव्येण', 'निष्ठा', 'कर्माद्यनिष्ठा', 'ननु', and 'पुत्र'.)

५
५
५

तु यन्नुत्तमप्राणादीनां चिरधिनस्तु न यानि ध्यायन्त एव यदास्तु तद् भविष्यति तत्र न कालेन स्थानं तदुक्तं
सा चार्थः चिरधिनस्तु फलसाधनं कर्मोक्तिः इति चेत् ननु यथा गुरुत्वात् अथवा यथाऽप्युक्तं न च इति
यदि गुरुत्वात् कालेन यदा न सति कालेन ध्यायन्त एव यदास्तु इत्युक्तं गुरुत्वात् ननु इति नोक्तं यदा
स्थितिः कर्मजलकालेना न कालेन स योगः इति सान्द्राचार्यास्तु सपेक्षेण कर्मपूर्वकत्वेन साधकायति
भावः कर्मध्यानापि साधकायति स च निष्कामाचार्यास्तु चिरधिनस्तु यदास्तु इति चेत् ननु यदास्तु इति चेत् ननु
यदास्तु यदास्तु इति नियतं ननु इति चेत् ननु यदास्तु इति चेत् ननु यदास्तु इति चेत् ननु यदास्तु इति चेत् ननु
देः कर्मरहिते देहे ननु सति कर्मरहिते काले इति चेत् ननु सति कर्मरहिते काले इति चेत् ननु सति कर्मरहिते
चित्तपूर्वकं सति कालेन यदास्तु इति चेत् ननु यदास्तु इति चेत् ननु यदास्तु इति चेत् ननु यदास्तु इति चेत् ननु
साधकायति कालेन यदास्तु इति चेत् ननु यदास्तु इति चेत् ननु यदास्तु इति चेत् ननु यदास्तु इति चेत् ननु
साधकायति कालेन यदास्तु इति चेत् ननु यदास्तु इति चेत् ननु यदास्तु इति चेत् ननु यदास्तु इति चेत् ननु
यदास्तु इति चेत् ननु यदास्तु इति चेत् ननु यदास्तु इति चेत् ननु यदास्तु इति चेत् ननु यदास्तु इति चेत् ननु

तु यन्नुत्तमप्राणादीनां चिरधिनस्तु न यानि ध्यायन्त एव यदास्तु तद् भविष्यति तत्र न कालेन स्थानं तदुक्तं

५
५

कन्युत्पत्तिरेव विद्युशीनि शब्देन व्युत्पत्ते नरकादीनामिति न कफादिदुःखानां नारकशरीराणां च साधनमुपमं
इत्यर्थः तत्र प्रमाणात्माह प्रमाणात्तु यदित्यर्थः यथा नरकात्तत्राद्यदि नारकपक्षेन स्यात् नहिनेन
अत्राह न नारदीनामाशः प्रतिबन्धोवादेर्मुद्राकृति नस्य पूर्वमेव विन्यस्तत्वादिति भावः जीविति ईश्वरस्य
धर्माधर्मादिति भावः इमाधर्माधर्मोवास्तनेति व्युत्पत्तिनाह तेपिसु कृतदुःखतु कर्मणीपुलायाह
मिति भावः जीनादपीति सुपिनाभोगपरिपुष्टो कनुतत्वज्ञानस्य कवधर्माधर्मनाशकत्वस्य नापि
कैदीयते कर्मकल्पकोटिशोतेर पीतिवचनविरोधान् इत्येचनत्वज्ञानिनां कटितिकायस्य हेन
शक्यत्वकर्मणां भोगेन तद्यदिति चेन्न तत्र भोगस्य वैदोधिनाशकौषल्यहितत्वात् कश्चमनस्य
साध्यायसि प्रादिना कर्मणां नाशः ननु कर्म तानाशिसर्वकर्मणि प्रसक्तान् कुरुनेर्तुनेति जीयते
चास्य कर्मणि तस्मिन् दृष्टव्ये इति ननु तत्रानि नुः शरीरावस्थानसुखेदुःखादिचनस्य
जीनेने सर्वेयां कर्मणां नाशदिति चेन्न प्रारब्धेतरकर्मणां भोगेन प्रज्ञान एतच्छरीरे भोगजनकदि
यत् कर्म तत्रावधम् नदभिप्रायेकमेव नाभुक्तमित्यादि वचनमिति शक्येति उपपत्ति नचो धरेनिष्य

कु
सि-सु
३३

यथा च सहास्य विभक्तौ द्विः कलासंयोगादिभ्यां च लोकादयो संज्ञाः सर्वशब्देन भोजयति: को
विन्द्या च सहास्ये कीर्त्तितो रान्दो यमभद्रुपादिपुकोर्विजाः कृतमगो लकन्याया दुत्यत्रिः कस्या विन्
ने उच्यन्ते: क्वचि नष्टः कश्चि नष्टे रनिन्यता मेतद्यकः इतिवृत्तिभ्युपानाया भवत्वचने तदेकी
त्यधमित्यप्येता मजनीयपिद शान्ति मरुत्साद निन्यापव वरा मजयतं दिनः इति श्री महाभारत
ध्याय श्री युत्त विम्वनाथपे चागुरुमहाचार्यकृतः परिभाषापरीषदः समाज्ञाः नभोजयति
नाकागसुवेता इत्यस्य शब्दस्याप्युपानादतया हि श्रीभोजयति ननु महाभारतपे वयं हनेत्यत्र श
ब्दस्य कश्चि भोजयति: अत इहाह कीर्त्तयति आद्यशब्दस्य वृत्तिदृशतिगुर्विभक्तौ चोच्यते: शब्दस
नेच शक्ति न जन्पते तल भोधरस्त इत्येकः एतेक संज्ञायां भोजयन्त्यादिभ्यः कर्त्तव्येति आद्यश
ब्दनदशादिभ्युदशाशब्दा इत्यद्येते तेष्वान्येदशाशब्दा इत्याद्यत्र इतिभावः अस्मिन्कल्पे
कीर्त्तयतिपुत्रस्य कस्य विन्मृत इति ननु शब्दस्य नित्यता दुत्यत्रिः क्वचनमयुक्तम् तन्नाएव
त्यस्य इति शब्दानामुत्पादविनाश इत्येव यथाहित्वा इतिनित्यव नित्यव: ननु सहास्येककार

राम
२३

